Erdős Virág

BLIBLIA

SZEREPLŐK

ÁDÁM	JÁKOB	MÁSODIK SZINKRONSZÍNÉSZ
ÉVA	ÉZSAU	HARMADIK SZINKRONSZÍNÉSZ
ÁBEL	FÁRAÓ	MŰSORVEZETŐNŐ
RIPORTER	JÓZSEF	GÁSPÁR
ELSŐ HUMORISTA	ÁRON	MENYHÉRT
MÁSODIK HUMORISTA	MŰSORVEZETŐ	BOLDIZSÁR
HARMADIK HUMORISTA	VENDÉG	
IZSÁK	SZENTFAZÉK	A MŰSORVEZETŐ
SÁRA	ELSŐ SZINKRONSZÍNÉSZ	HÉT ALTEREGÓJA

A szerepeket a lehető legkevesebb színész közt kell kiosztani.

A színpad kilenc egyforma részből, három emeleten, emeletenként három-három „kisszínpadból" áll, amelyek rejtett ajtók, nyílások révén tulajdonképp átjárhatóak. A kisszínpadok mindegyike egy-egy tévéképernyőt jelenít meg. Maga a színpad vertikális síkja tehát egy több képernyős tévéfalnak felel meg, a színpadszerű jelleg hangsúlyozott megőrzése mellett.

1	2	3
4	5	6
7	8	9

A játék kezdetekor egyedül a középső, 5. „képernyő" van hátulról, gyenge fénnyel megvilágítva. Középen egy felénk fordított, hatalmas, piros fotel, egyelőre üresen. Valaki hegedűn egy gyerekdalt játszik. (Például: „Mesét mondok dií-dáá-dúúúú...", az utolsó hangot irreálisan hosszan kitartva.) A fotel háttámláján a kárpit hosszában meghasad, és a nyíláson át egy élethűre mintázott, ellenszenves, kövér csecsemőbáb mászik elő, „anyaszült meztelenül". Elhelyezkedik a fotelban, elővesz egy távirányítót, előrenyújtja jobb karját, ami valószínűtlenül hosszúra megnyúlik felénk. Ezután ujjával finoman megnyomja a gombot, „bekapcsolja a tévét", elindítja a játékot: „világokat teremt." Ezzel egyidejűleg elsötétül az 5. „képernyő", a másik nyolc viszont ugyanabban a pillanatban fényt kap.

Ezt követően hét, egymással párhuzamosan zajló minijelenetet látunk.

A 6. „képernyőn" az 1. jelenet majdani szereplőit, Ádámot és Évát látjuk. Két aprócska sámlin üldögélnek. Ádám kezében egy képzeletbeli kormánykerék. A két szereplő azonos ritmusban ide-oda dülöngél, mintha egy filmbéli üldözési jelenet szereplőiként egy száguldozó autóban utaznának. Ádám önfeledten „berreg", mint egy sofőrt játszó kisgyerek.

A 4. „képernyőn" a 2. jelenet majdani szereplőit, Ábelt és a Riportert látjuk. Egymással szemben állnak, mindkét kezükkel a másik nyakát szorítják, és teljes erőből nekiveseikedve fojtogatják egymást.

A 3. „képernyőn" a 3. jelenet majdani szereplőit, a három humoristát látjuk, akik most bevadult rapperekként énekelnek, táncolnak, ugrándoznak.

Az 1. „képernyőn" a 4. jelenet majdani szereplőit, Izsákot és Sárát látjuk. Izsák egy hatalmas babakocsiban ül, szinte csak a feje látszik ki. Sára mellette ül egy utcai padon, lábával rázza a babakocsit, a füle és a válla közé mobiltelefont szorít, folyamatosan beszél valakihez, miközben elmélyülten lakkozza a körmeit. Izsák kidob a babakocsiból egy hatalmas méretű csörgőt, és bömbölni kezd. Sára, anélkül hogy abbahagyná a telefonbeszélgetést, szenvtelenül rutinos mozdulattal felveszi a csörgőt, hatalmasat sújt vele Izsák fejére, mire az újra rázendít. Ahogy ismét a kezébe kapja a csörgőt, Izsák egy pillanatra elhallgat, megrázza, majd újra kidobja – és mint egy végtelenített burleszkjelenetben, az egész kezdődik elölről.

A 9. „képernyőn" az 5. jelenet majdani szereplőit, Jákobot és Ézsaut látjuk. Ézsau, tipikus hajléktalanként, mint kilőtt vad fekszik Jákob előtt összekuporodva a földön. Jákob, a vadász egyik lábát Ézsau hátára helyezve elégedetten integet felénk.

A 2. „képernyőn" a 6. jelenet egyik szereplőjét, Fáraót látjuk. Ezúttal, mint igazságosztó terminátor, gépfegyverként funkcionáló két kezével csípőből tüzel a közönség felé.

A 7. és a 8. „képernyőn" két megszólalásig hasonló kinézetű „kiküldött tudósítót" látunk, kezükben ugyanaz a bumfordi, Bliblia-logós mikrofon, mozdulataik, gesztusaik pontról pontra megegyeznek, mintha a két „tévé" ugyanarra a (hír)csatornára lenne kapcsolva. Egy idő után a 7. „képernyő" hátsó takarásából előbukkan egy harmadik „tudósító", mégpedig a 7. jelenet majdani szereplője, Áron. Ugyanazt a mesterkélten laza öltözéket viseli, az ő kezében viszont nincsen mikrofon. Odamegy a 7. „képernyő" tudósítójához, és megpróbálja kirángatni a kezéből a mikrofont. Ez azonban nem sikerül, a tudósító rezzenéstelen nyugalommal, párjával tökéletes szinkronban mondja a magáét tovább. Áron láthatólag észreveszi, hogy a szomszédban is „megy a tévé", odamegy a két „képernyőt" elválasztó falhoz, odatapasztja a fülét, kopogtatni kezd, öklével rést üt, átdugja a karját, kezével nyúlkál, tapogat, megpróbálja kivenni a másik tudósító kezéből a mikrofont, mire az egy kis lépéssel odébb lép. Nincs más megoldás, Áron elkezdi kibontani az elválasztó falat, az embernyi résen átlép, és letámadja a 8. „képernyő" tudósítóját. Kisebb dulakodás után sikerül megszereznie a mikrofont, a második „tudósító" elsomfordál, Áron a helyére lép, felveszi a ritmust, és a két képernyő között újra helyreáll az összhang.

A minijelenetekhez tartozó hangok egyidejűnek tűnnek, miközben az egyes hanghatások egyértelműen felismerhetőek. A hangzavar „szólamai" tehát beazonosíthatóak a jelenetekkel. Motorzúgás, fékcsikorgás, rap, gyerekbőgés, gépfegyverropogás, hírhalandzsa. A hangok egy ponton túl egyre erősödnek, majd hirtelen teljes csönd lesz, és sötét. Egyedül a 6. „képernyő" van színpadszerűen kivilágítva. Ádám és Éva felénk fordulva, némán és meredten üldögélnek a sámlijukon.

A továbbiakban mindig csak az aktuális „képernyő" kap fényt. A többi kisszínpadon ugyanakkor olyan tökéletes sötétséget kell teremteni, hogy a jelenetváltással járó díszletmozgatást minden esetben észrevétlenül lehessen végrehajtani.

1. JELENET
(6. „képernyő")

Éva nagy, piros almát dörzsölget lendületes és kényszeres mozdulatokkal a combján, időnként szórakozottan maga felé fordítja, megszemléli, majd tovább dörzsöli, tisztogatja

ÁDÁM Hát nem lesz könnyű, de szerintem meg lehet csinálni.

Éva hallgat, fényesíti az almát

Belevágunk, aztán meglátjuk, bírjuk-e, hm?

Éva hallgat, fényesíti az almát

Mondjuk luxus lenne elbaszni már a *legelején...*

Éva hallgat, fényesíti az almát

Aztán van egy csomó segítségünk, a telefon, a számítógép, ...a közönség... *(mutatja)*

Éva hallgat, fényesíti az almát

Szerintem menni fog. ... Hm?

Szünet

ÉVA *(beleharap az almába, és tele szájjal beszél)* Na felém azért speciel egy eléggé nagy kibaszás, hogy ez itt most pont egy ilyen kulináris valami, mert azért azt még egy átlag ötéves is tudja, hogy az élet néha mennyi furcsaságot produkál, és egyáltalán nem úgy van az, akárhogy is szeretnénk, hogy csak szimpla súlykontroll, meg dietetikai szaktanácsadás, és hipp-hopp minden egykettőre marad is a régiben, ...mert a bulímia igenis egy nagyon súlyos betegség, ...akárcsak a nátha, vagy a golyva, vagy a pestis, ...és akkor még ott vannak a különböző agybajok, ...csak hát aki egészséges, annak persze semmi se fáj, ...annak még szerintem egyszer nem fordult meg a fejében, hogy mondjuk egy egész gyárat föl lehetne falni, ...vagy mondjuk egy tankot, ...vagy a tévét, ...vagy egy ilyen kisebbfajta, kövér csecsemőt *(Finoman odabiccent a csecsemőgyerek képernyője felé)*

ÁDÁM Vagy egy fát...

ÉVA Vagy egy fát, ...mert például azt se lehet megtiltani senkinek, hogy ezt csinálja meg azt csinálja, ...mert nem lehet és kész, ...és például én se bírom megállni, hogy ne egyek, ha egyszer rám jön az evés, próbálkozom, próbálkozom, rátolom a hűtőre a tálalót, meg ilyenek, ...de miközben tolom, én már tudom, hogy hiába, ...mert hát alapjában ez egy ilyen „emberi dolog", ...aztán persze jön az akut bűnbánat, a lelkiismeret meg a pánik, hogy na most akkor mi van, ...rohan az ember a mosdóba, hánytatja magát, mint az őrült, nyomja le az ujját, még kezet se mos, csak jöjjön, ...és főleg mi van, ha mondjuk pont *arra* támad kedvem, ...ez például egy abszolút reális rizikó, ...a múltkor például zúzát akartam, de úgy, hogy csak zúzát, ...aztán meg egy valóságos New Orleans-i pizzaszeletet, ...aztán persze még egyet, ...aztán még egyet, ...aztán meg tacót, ...egyszer régebben meg bambuszt, ...úgy értve hogy szecsuáni csípős marhát bambuszrüggyel, mogyoróval, rizzsel, salival, ...és az a rossz, hogy ilyenkor nem is nagyon jön be semmi más, ...mondjuk a konzerv tajvani fehér cseresznye, ...mert az is „táplálék" ugyan, de például magja van, és akkor az már nem ugyanaz, ...és én ilyenkor addig megyek, amíg meg nem lesz nekem a bambusz, ...aztán persze már mindegy, utána már megeszem a szart is, még a nudlit is, meg a cukkinis lecsót, ...de elsőre muszáj, hogy meglegyen, amire vágyom, ...és ez nem is csak puszta megszokás, de úgyszólván a lélek tükre, ...egy ilyen pszichés parancs, mint, mondjuk, az orális szex, ...vagy a Tic-Tac cukorka, ...vagy a Cosmo (vagy a Joy!), ...vagy a jakuzzi, ...vagy a Sztár FM, vagy a...

Éva Ádám monológja alatt hatalmas falatokkal tovább eszi az almát

ÁDÁM Mondjuk, azért ki lehet azt dekázni, hogy mégse konfrontálódjon lépten-nyomon az ember, ...például vannak útvonalak, amelyekhez ha tűzön-vízen át ragaszkodunk, akkor azért nagy eséllyel el lehet kerülni egy egész sereg problémás helyzetet, ...mert ha teszemazt eleve *luftballonnal* megy az ember, ...akkor ugye lehet előre szólni, hogy úgy menjen az ürge, hogy Ferihegyi repülőtér, Gyömrői út, Vasgyár utca, ...a Kiskörúton végig, ...aztán a Nagydiófán fel egészen a fellegekig, ...és akkor aztán nem történhet az égvilágon semmi baj, mert azon a részen garantáltan nincs még egy *platán* se, ...nemhogy hát *gyümölcs*, ...ha meg nincsen, akkor dilemma sincsen, mert akkor még az sincsen, hogy mondjuk nem bírsz megállni a kocsival, és ad absurdum gyalogolnod kell egy darabon, ...mert ugyebár akkor azért előfordulhat, hogy mégiscsak útbaesik egy, ...és akkor aztán eláshatod magadat, ...mert ahol növényzet van, ott esetenként állatok is vannak, ... pókok, verebek, ...neadjisten hüllők, ...a pilóta meg szép ügyesen leparkol a balkonon, ...ha gondod van, még segít is kiszállni, ...boltba, bankba, hivatalra meg mindig talál az ember valakit, ...kérdés persze, kit, ...meg pláne mennyiért...

ÉVA *(kezében a lerágott csutka)* Na, azért ez jellemző, hogy te egyfolytában csak a pénzre gondolsz, a *gyerekeid* meg eszedbe se jutnak!

ÁDÁM Miféle gyerekek?

ÉVA Hogyhogy mifélék, két szép fiú.

ÁDÁM Hoppá, ezt nem is mondtad.

ÉVA Ja? ... Pedig már akartam többször is. ... Esküszöm, hogy végig ott volt a nyelvemen, ...csak aztán mindig volt valami *promt* – ...a viselősség fájdalma, meg aztán a szülés, ...és pluszba még az a tömérdek fáradságos munka...

2. JELENET
(4. „képernyő")

Ábel a földön ül, egyik lábát maga alá húzza, mintha csak fél lába lenne. A Riporter melléguggolva beszélget vele. Ábelnek feltűnően nagy, ragasztott „álfülei" vannak

RIPORTER Megkérdezhetem, kedves, ...izé, ...mit érez most?

ÁBEL Hát, az első pillanat az... fura volt, ...picit olyan, ...nem is tudom, ...de most már, ...úgy értve hogy, ...szóval a népszerűség, azt hiszem, sok mindenért kárpótol, tudja, az emberek azóta valósággal körülrajonganak, ...odajönnek,

rám köszönnek, végigtapogatnak... a múltkor is a körúton egy kicsi, barna lány, ...hogy ő véges-végig nekem drukkolt, és nemcsak ő, de még a barátnője is, meg a barátnője barátnője is, de még a barátnője barátnőjének a barátnője is, szóval...

RIPORTER Elmondaná, hogy történt?

ÁBEL Hát mögém került, és úgy.

RIPORTER Úgy tudom, rokoni kapcsolatban álltak, mondhatni testvéri viszony alakult ki maguk közt.

ÁBEL Jé! Ezt nem is tudtam. De most hogy mondja, éppenséggel lehet benne valami. Ami azt illeti, mondhatom, hogy kiskoromtól rajtam lógott, egyfolytában macerált, hogy fogózzunk, meg csocsózzunk, meg torpedózzunk, sőt. Időnként ráugrott a hátamra, és vitette magát. Egyszer még a nyakamba is beleharapott, látja? *(Mutatja)* Itt azóta nincs is nyakam.

RIPORTER És a szülei? Úgy értem...

ÁBEL Tudja, a szüleim rettentően elfoglalt emberek. Egyfolytában azon mesterkednek, hogy felvirágoztassák a vállalkozást, de hát, mondjuk – köztünk szólva –, nem is akármilyen vállalkozás az övék, édesapámnak például éjjel-nappal kőkeményen küszködnie kell, hogy minden külön cikcakk nélkül menjenek a dolgok, és hát ugye... hiába van bekamerázva a világmindenség, mindenkin azért mégse lehet rajta a szeme, ...édesanyám meg ugyebár, ...talán nem árulok el nagy titkot, ha megsúgom magának, ...mondjuk én aztán igazán nem tehetek róla!, ...de az a helyzet, hogy édesanyám, ...szóval hogy édesanyám: *(Suttogva)* ...nő.

RIPORTER *(a szája elé kapja a kezét)* Ó!

ÁBEL *(restelkedve)* Hát, igen.

RIPORTER Ha megkérhetem, fel tudná idézni az aznapi eseményeket?

ÁBEL Lássuk csak. Aznap korán keltem, és alaposan megmostam a fogamat, hogy ne rohadjon el. Aztán szépen letusoltam, tettem-vettem, megkávéztam, beöltözködtem juhászbojtárnak, és kimentem a legelőre, hogy legeltessem a szememet. Hát ahogy ott jövök-megyek, kóricálok, egyszerre csak hallom, hogy zrrr: zörög a haraszt. Na, gondoltam, fúj a szél. De nem. Hátranézek, amindenit. Ott áll az öcsém. Hahó, öcsi, mondom neki, de az csak néz rám peckesen, és kummogat magában. Mi kéne haver?, firtattam szelíden, mert akkor már gondoltam, hogy az lesz, ami mindig. A Bucó. Hogy én egyszer annó, még a Síp utcai kislakásban megetettem disznózsírral a pockát. A Bucót. Az meg szegény elájult, és kidobta a taccsot. Attól fogva nem bokázott, nem pitizett, nem barátkozott. Elvonult az ágy alá, és fente a fogát. Anya persze kiszagolta, levadászta, puff. Hogy majd szerez másikat. Aztán persze nem szerzett. Na és hogy ezért.

RIPORTER Hm. Tehát egy pocok.

ÁBEL Igen. Egy kis kopott szőrű, barna plüsspocok.

RIPORTER ?! Jól értem, hogy...

ÁBEL Ja. Tizenhárom lövés, közvetlen közelről. Aztán előkapta a rugós kését, le-levágott innen-onnan, kézbe vette, nézegette, ledobta a fűbe, aztán pukk. Kipukkasztotta a hasamat, és azon melegében kibelezett. Fura alak, nem mondom, ujjnyi vastag csíkocskákra vágta föl a májam.

RIPORTER Érdekes. ... Ami azt illeti, a lábát is valahogy olyan furán tartja.

ÁBEL A lábam? *(Nézi)* Ja igen. A lábam az úgy látszik kellhetett neki, mert lenyisszantotta, és elvitte magával. Sietett, vagy ki tudja. Mindegy. Legyen vele boldog. Nekem az már úgyse kell. Én már csak itt üldögélek, tengek-lengek, sóhajtozok, interjúkat adok. Tessék. Mire kíváncsi még.

RIPORTER Öööö, nézzük csak, ...mit gondol, lesz-e, és ha igen, milyen kihatással lesz mindez a világpolitikai események alakulására, ...értem ezen többek között...

ÁBEL *(leesik a füle)* Tessék?

RIPORTER Hoppá, úgy látom...

ÁBEL Ne törődjön vele. Hogy mondta? ... Nem. Moziba én már nem járok. Inkább csak színházba, ...körömklinikába... Tudja! ... Mikor, hova.

3. JELENET
(3. „képernyő")

Három humorista összekapaszkodva áll egymás mellett, mindhármuk kezében mikrofon. Minden „poén" után mesterséges röhögés és tapsgép

ELSŐ HUMORISTA Bábelnek van egy tornya.

Röhögés, taps

MÁSODIK HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, de még nem éri fel.

Röhögés, taps

HARMADIK HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, viszont megélhetési problémái nincsenek.

Röhögés, taps

ELSŐ HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, de éjszakára mindig kiveszi.

Röhögés, taps

MÁSODIK HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, illetve nem neki, hanem Noénak, és nem tornya, hanem mázlija, de mindegy.

Röhögés, taps

ELSŐ HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, de azért a feleségét is ugyanúgy szereti.

Röhögés, taps

MÁSODIK HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, ami azért nem egy olyan eget rengető dolog.

Röhögés, taps

ELSŐ HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, de majd kinövi.

Röhögés, taps

MÁSODIK HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, ami azért disznóság, főleg hogyha mások szeme láttára csinálja.

Röhögés, taps

ELSŐ HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, de például nekem is van, mégse csinálok belőle ekkora ügyet.

Röhögés, taps

HARMADIK HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, de ezt már mondtam.

Röhögés, taps

MÁSODIK HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, amit azért nem lesz könnyű lenyomni a torkomon.

Röhögés, taps

ELSŐ HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, de akkora, hogy azt mondják, már nem érdemes műteni.

Röhögés, taps

HARMADIK HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, viszont más megoldás nincs.

Röhögés, taps

ELSŐ HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, de ezt is csak a nyughatatlan természetének köszönheti.

Röhögés, taps

MÁSODIK HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, csak az a rossz, hogy bunyó közben mindig beakad.

Röhögés, taps

ELSŐ HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, de még nincs vége, mert megússza, és bosszút esküszik.

Röhögés, taps

MÁSODIK HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, de attól még nem kell rögtön minden embert lezsidózni.

Röhögés, taps

HARMADIK HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, a kilátásai azonban kedvezőtlenek.

Röhögés, taps

MÁSODIK HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, de az istennek se kell.

Röhögés, taps

ELSŐ HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, ...meg még egy, ...na bumm.

Röhögés, taps

MÁSODIK HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, de olyan szép, hogy hét nyelven beszél.

Röhögés, taps

ELSŐ HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, bölölö.

Röhögés, taps

MÁSODIK HUMORISTA Bábelnek van egy bölölö.

Röhögés

HARMADIK HUMORISTA Bábelnek bölölö.

Röhögés

ELSŐ HUMORISTA Bölölölö.

Halandzsanyelven egymás szavába vágva hülyülnek

4. JELENET
(1. „képernyő")

Izsák Sára ölében ül

SÁRA És a kos?

Szünet

IZSÁK Miféle kos, anya?

Szünet

SÁRA Hát a kos a bokorban.

Szünet

IZSÁK Nem volt kos, anya. ... A biztonságis bekukkantott úgy fél három körül, ...de aztán kiment.

Szünet

SÁRA És másvalaki? ... Nem járt arra senki más? Gondolkozz.
IZSÁK Nem. ... Oda nem nagyon mennek. ... Jártál már odafönt?
SÁRA Hol?
IZSÁK Hát ott.

Szünet

SÁRA Ott még nem. ... Mi van ott?
IZSÁK Semmi. Irodák. ... Íróasztal, számítógépek. ... Kávéautomaták.

Szünet

SÁRA Hogy csinálta.
IZSÁK Azt mondta, dolgoznia kell.
SÁRA Attól még nem kellett volna...
IZSÁK Tudom, anya. ... Azt akartam, hogy örüljön.

Szünet

SÁRA Szerinted örül?

Szünet

IZSÁK Nem tudom.

Szünet

SÁRA És a kos?

Szünet

IZSÁK Miféle kos?
SÁRA Hát egy ilyen kisebbfajta kos.

Szünet

IZSÁK Nem volt kos, anya. ... A Jóistenke bekukkantott úgy háromnegyed három körül, ...de aztán kiment.

Szünet

SÁRA És másvalaki? ... Nem járt arra senki más? Gondolkozz.
IZSÁK Nem. ... Oda nem nagyon mennek. ... Jártál már odafönt?
SÁRA Hol.
IZSÁK Hát az égben.

Szünet

SÁRA Ott még nem. ... Mi van ott.
IZSÁK Semmi. Irodák. ... Íróasztal, számítógépek. ... Kávéautomaták.

Szünet

SÁRA Ne gondolj rá.

Szünet

IZSÁK Nem gondolok.

Szünet

SÁRA Ülj ide az ölembe.

Szünet

IZSÁK Nem ülök, anya.

5. JELENET
(9. „képernyő")

A hajléktalan kinézetű Ézsau és a jól öltözött Jákob egy hosszú lábú büfeasztal két oldalán, egymással szemben állnak. Jákob műanyag tányérból, műanyag kanállal főzeléket eszik

JÁKOB *(a nézőtér felé néz, mintha a filmrendezőtől kérdezné)* Mehet? *(Ézsau felé fordul)*
ÉZSAU *(félvállról)* Hm?
JÁKOB Lencse. Kérsz? *(Felcsillan a szeme)* Adok!

Ézsau int a fejével, hogy nem kér

(Felélénkül, közelebb húzódik) Pedig finom. Van benne husi is. Hm? Ezt nézd, mókus! *(Mutatja)* Pörc! Na ugye. Megegyezhetünk! Falatot? *(Odanyújt egy falatot a kanállal, megpróbálja beletömni Ézsau szájába, de Ézsau elfordul, és lehajtja a fejét)* Inkább pénzt akarsz, mi? A-aa! Eliszod. Úgyis eliszod. Eddig is elittad, nem? Nem elittad? Na ugye. Elittad, kész. Ez van. Múltkor is adtam, nem? Ne mondd, hogy nem adtam, mer adtam. Aztán mi lett. Na ugye. Lett valami? Nem lett. Lakás, gyerek, autó? Semmi. Na ugye. Mi lett: pia lett. Az lett. Ne mondd, hogy nem az lett, mer az lett. Láttalak. Vonatra kell, így meg úgy, jól van, mondom, ha vonatra kell, az más. Perkálom, vigyed. Te meg? Sutty. Be a restibe. Nem így volt? Így volt. Ne mondd, hogy nem így volt, mer így volt. Na ugye. ... Eliszod, aztán nézel, hogy nini. Nagykabátban kóválygosz az ötszáz fokban, viszed magad meg a pakkod, közlekedsz le-föl, mint az állat, buszozol, meg trolizol, meg négyeshatosozol – hát persze hogy egy embertelen életforma a tied! Eliszod az agyad, aztán nekiállsz, fosol. Meg okádsz. Teleokádsz mindent. Ahogy mondom. Nem így van? Így van. Ne mondd, hogy nem így van, mer így van. ... Teleokádod a Kisfuvaros utcát, teleokádod a Nagyfuvaros utcát, teleokádod Angyalföldet, Mátyásföldet, a Szentföldet, a garázsfelhajtót, a sziklakertemet, a teniszpályámat, az úszómedencémet, teleokádod a feleségemet, teleokádod a szeretőmet, teleokádod a gyerekeimet, teleokádod a rokonaimat, teleokádod az üzletfeleimet, teleokádod a fogorvosomat, a gyógyszerészemet, a manikűrösömet, a pedikűrösömet, az analitikusomat, teleokádod a nyaralásomat, teleokádod a telelésemet, évről évre teleokádod a karácsonyt, meg a Halloween-t, meg a Valentin-napot, hát neked már semmi se szent? Hát mit akarsz még, mi? *(Felugrik)* A kurva anyádat rókázol itt folyton a nyomomba, te! *(Odalöki Ézsaunak a tányért)* Nesze, itt van, zabáljál, tessék. Ezt akartad, nem? Nem ezt akartad? Ezt akartad. Na ugye. Hát akkor meg...

Kívülről egy hang: „Ennyi!" Erre hirtelen mindketten a nézőtér felé fordulnak

6. JELENET
(2., illetve 7. „képernyő")

Fáraó (2. „képernyő") felénk fordulva, lábát a „képernyőből" kilógatva, egyenes háttal, térdre tett kézzel, azaz tipikus fáraópózban ül egy derengő fényekkel kivilágított paplan nézőtér felé nyitott háromszögében. József (7. „képernyő") egy íróasztal mögött ül. Olvasólámpa, papírok és mindenfelől belógatott művirágok tömkelege

JÓZSEF Haló, haló!
FÁRAÓ Haló! Jó estét kívánok, műsorvezető úr, én egy rettenetes álmomat szeretném magának elmesélni.
JÓZSEF Parancsoljon.

FÁRAÓ Azt álmodtam, hogy a műsorvezető úr egyszer csak hopp, kiesett a televízióból.
JÓZSEF Jézus Mária, ígérje meg, hogy többet nem álmodik ilyet.
FÁRAÓ De nem lett baja, mert puhára esett.
JÓZSEF Na, hála istennek.
FÁRAÓ Alátettem egy ilyen kis puha valamit.
JÓZSEF Hát ez nagyon kedves magától, köszönöm szépen.
FÁRAÓ Nincs mit, műsorvezető úr, a viszonthallásra.
JÓZSEF A viszonthallásra.
FÁRAÓ *(mosolyog, lehunyja a szemét. Elalszik. Újra felriad, kinyitja a szemét)* Haló! Józsi, te vagy?
JÓZSEF Szépjóestét kívánok, hogy szólíthatom a kedves néző urat?
FÁRAÓ ...Fáraó.
JÓZSEF Jó estét, kedves Fáraó úr, izgatottan hallgatom.
FÁRAÓ Hát, ...az a helyzet, hogy én azt álmodtam, hogy... szóval, hogy... bumm.
JÓZSEF Ö-Ö...
FÁRAÓ Hogy összedőlt.
JÓZSEF Igen-igen, háát...
FÁRAÓ Hogy összedőlt és leszakadt.
JÓZSEF ??
FÁRAÓ Hogy összedőlt, és leszakadt, és alákerültek páran, de nem tízen-húszan ám, hanem milliók és milliók, így beszorultak, valahogy így mindenestől, ...tetszik érteni? Szerettek volna kikapaszkodni, de nem bírtak, mert beszorult a lábuk, tetszik érteni? Volt, akinek a lába szorult be, másnak meg a feje, ...vagy a szatyra, ...vagy a gyereke, ...és aztán meg az lett, hogy kigyulladt a piramis. ... Kigyulladt, és megolvadt, és befeketedett, és szegény édesapám benne égett a szarkofágjába, mer ő abba benne lakott, tetszik érteni? ... És akkor én szóltam a mamának, hogy oá, oá, és akkor még lehetett volna valami, de viszont akkor már nem lehetett, ...tetszik érteni? Úgy hét-nyolc óra körül volt, és az meg már viszonylag későnek számít, mert akkorra a mentők már mind szétszéledtek a sivatagban, és hiába is tülköltek, meg nínóztak, meg verték a tevét, mert akkorra a teve már meghalt. ... Tetszik érteni! És nem is csak az, hogy meghalt, de ráadásul... kirepült. Így kirepült a világűrbe, tetszik érteni.
JÓZSEF Hogyne. ... Hát, én azt javaslom, ...talán meg kellene próbálnia a kedves Fáraó úrnak visszaaludni, hm? Úgy értem – ...tudja, vannak, akik ilyenkor már békésen szunyókálnak, ...ami azt illeti, én magam is épp készültem volna lefeküdni...
FÁRAÓ De a legszörnyűbb nem ez volt.
JÓZSEF Hát, köszönjük szépen, talán majd reggel a buszon megtárgyaljuk a dolgot. ... Bimm-bamm! Ütött az óra!
FÁRAÓ Hanem mikor egytől egyig beestek a Dunába az ökrök.
JÓZSEF *(döbbent csend)* Igen? Hogyhogy beestek? Talán inkább... kimásztak. Álljunk csak meg, itt valami nem stimmel. Nekem ide az van írva, hogy az ökrök kimásznak. ... Igen, igen. ... Hét darab ökör, kimásznak, üzekednek, felfalják egymást... satöbbi, satöbbi. Amiből persze később elég súlyos problémák adódnak, ...többek közt a második világháború... ésatöbbi, ésatöbbi...
FÁRAÓ Nem. Talán valami félreértés lehet, esetleg másvalakik másztak ki, József úr drága, esetleg a kígyók, vagy a békák, ...vagy a krokodilusok, neadjisten, ...de ezek az ökrök nagyon is beleestek. Merthogy... tudniillik: *(Suttogva)* belelökték őket.
JÓZSEF Hogyhogy.
FÁRAÓ Hát úgy. ... Nem kellettek senkinek.
JÓZSEF Aha. És?
FÁRAÓ Semmi. Beleestek, aztán úszkáltak kicsit.
JÓZSEF Nem mondja! Tudtak úszni?
FÁRAÓ Hát, eleinte nem tudtak, de aztán... szóval... megtanultak.
JÓZSEF Értem. Illetve...
FÁRAÓ Tetszik érteni!
JÓZSEF Hogyne.
FÁRAÓ Na. ... És mit tetszik szólni? ... Tudja, kedves József úr, én jóformán már évezredek óta gubbasztok itt a paplanom alatt, ...kattog a konvektor, ...fogy a levegő, ...és egyre csak azon töröm a fejem, vajon mégis mit akarhat jelenteni ez a nagyon, de nagyon különös álom.
JÓZSEF Hát, kedves Fáraó úr, én igazán nem akarom elkeseríteni, de az az igazság, hogy ez az álom valami rettenetesen rosszat jelent. Azt jelenti, hogy...
FÁRAÓ Jaj!
JÓZSEF Illetve, hoppá. ... Most integetnek a kollégáim, úgy látszik, valami komplikáció támadt, heló-beló *(Visszainteget)*, na tessék. Jó hírem van, Fáraó úr, a maga álma ezek szerint csupa jót jelent. Konkrétan azt jelenti, hogy hurrá. Még konkrétabban a következők. Egy. Kibékül a sógorával, natessék. Kettő, csipkebokorvessző. Három, a kibicsaklott lábikrája szépen visszaízesül, ...találkozik egy régi kedves ismerőssel, aki a halál, de nem baj, ...legfeljebb félrenéz, vagy bánomisén, ...a munkahelyi szívatások el-elmaradoznak, világuralmi törekvéseit siker koronázza, ...a múmia visszatér, a proletariátus hatalomra jut, ...illetve... miket beszélek, ...egy-két rabszolga megússza ugyan, de maga végül – kis szerencsével – a kelet-berlini Pergamon Múzeumba kerül.
FÁRAÓ Amindenit! *(Suttogva)* És... már elnézést... de a párkapcsolati problémáim?
JÓZSEF Rendeződnek! ... Sőt! *(Nyájasan)* Na de ez már hadd maradjon meglepetés!
FÁRAÓ Hát ez nagyszerű! Köszönöm szépen, drága József úr, ígérem, hogy...
JÓZSEF A viszonthallásra, kedves Fáraó úr, és további szép álmokat! Ne feledje! Ki mint veti ágyát, úgy arat! He-he. „Tetszik érteni!"

7. JELENET
(8., illetve 7. „képernyő")

A Műsorvezető közvetlenül a 8. „képernyő" rendező bal oldali falánál áll, kezében a bumfordi, Bliblia-logós mikrofon. Áron odaát, szorosan a 7. „képernyő" rendező jobb oldali falánál várakozik. Egyelőre mindkét „képernyő" sötét, csak kettejükre vetül egy-egy reflektorfénynyaláb. Mondókája végeztével a Műsorvezető „átnyúl a falon", és átadja Áronnak a mikrofont. Mire felvezető szövege végére ér, egyre többen gyűlnek az időközben fokozatosan kivilágosodó 7. „képernyő" előterébe. Mindnyájan igyekeznek a mikrofon közelébe furakodni. Miután a Műsorvezető megszabadult a mikrofontól, lopakodó léptekkel eloson jobbra. Reflektorfény követi az útját, majd alakja belevész a 9. „képernyő" sötétjébe

MŰSORVEZETŐ Hahó! Jó napot kívánok, kedves nézőink, most pedig helyszíni tudósításunkat láthatják Kánaánból, ahol még ezekben a percekben is tart a hajdani „*Cibak Házá*"

mintájára kialakított ún. „Ígéret földjének" szellemi vetélkedőkkel és bálványszobrocska-készítéssel egybekötött vidám hangulatú avatóünnepsége. Kiküldött tudósítónk már bizonyára izgatottan várja jelentkezésünket. Haló, Áron! Hallasz minket?

ÁRON Szeretettel köszöntöm minden kedves nézőnket innen, a Kánaán kapujából, ahol, mondhatom, hogy órák óta szinte szakadatlanul hömpölyög a tömeg, egyre újabb és újabb családok érkeznek, összekapaszkodva, sírva, nevetve, kezükben kis színes lobogókkal, ...körülöttem szinte *szikrázik* a levegő, itt is, ott is tarka léggömbök, föld-föld rakéták, virágos bokréták szöknek a magasba, és azt hiszem, ennek a szinte forradalmi pillanatnak a tisztaságát semmi sem fejezhetné ki szebben, mint hogy az óriási tumultus ellenére tudtommal még senkit se tapostak agyon, ...igen, kedves nézőink, önök is láthatják, ahogy a boldog sokaság szép, rendezett sorokban araszol a bejárat felé, hogy oly sok vér és viszály után végre lepihenjenek, megigyanak egy-egy kólát, elfogyasszanak egy finom szendvicset... Azt hiszem, nem mindennapi nap ez a mai, kedves nézőink, ha megengedik nekem ezt a személyes megjegyzést, nem mindennapi, ...de lépjünk közelebb, amint láthatják, már jóformán kisebb kupaktanács alakult körülöttem, ki-ki fogkeféjét, magyarigazolványát, környezetvédelmi igazolólapját szorongatva lelkesen várakozik, hogy ezekben a történelmi léptékű pillanatokban végre megoszthassa önökkel soha vissza nem térő gondolatait... *(Odafordul)* Jó napot kívánok, úgy látom, nem egyedül érkezett, elmondaná a kedves nézőknek, mit érez most?

1. KÁNAÁNI LAKOS Én és a feleségem, mi mindketten a legmesszebbmenőkig boldogok vagyunk, hogy végre itt lehetünk, és már el is határoztuk, hogy haladéktalanul véget vetünk a családon belüli erőszaknak, mert rá kellett jöjjünk, hogy jóval ésszerűbb, és főleg sokkal, de sokkal kifizetődőbb, ha egy csapásra megoldjuk az összes létező problémánkat, és ahelyett hogy öldökölünk, meg kidobáljuk a gyerekeket az ablakon, ehelyett inkább fogjuk magunkat, és még jó időben benevezünk a *Voilà* magazin szenzációs karácsonyi nyereményjátékába, mert akkor még az is lehet, hogy például kikapunk egy valóságos Opel Astra Caravant, ami aztán *tényleg* egy abszolút családi autó, téli gumi, nyári gumi, alufelni, egyszóval...
2. KÁNAÁNI LAKOS Az tetszik, hogy itt például nincsen annyi beduin.
3. KÁNAÁNI LAKOS Ami engem illet, én egyenesen a távoli Afrikából jöttem, ahol, mondhatom, hogy sajnos mind a mai napig iszonyúan primitívek az emberek, megeszik a saját főztjüket, ilyesmi, szóval borzalmas, de nem is csak ez, a legszörnyűbb, hogy egyszerűen képtelenek emelt szinten használni a nyelvet, ő-zik a sok trágyadomb, meg suk-sököl, de még a kukák is, beül eléd egy lefáradt banánosdobozzal, és elipszilonnal írja, hogy „hajléktalan"...
4. KÁNAÁNI LAKOS Én csak azt sajnálom, hogy szegény öreg édesapám nem érhette meg ezt a szép napot, pedig mondjuk ő aztán világéletében ezen a vonalon mozgott, nálunk otthon egyfolytában ez ment, hogy majd így meg úgy, *„ha majd a szomszéd kosarából mindenki egyaránt vehet, akkor"*, meg ilyesmi, addig-addig, amíg aztán egyik éjjel szőrén-szálán eltűnt a lakásból, mi meg persze kezdtük rögtön keresni, tűvé tettünk mindent, amit lehetett, hiába, hát a végén kiderült, hogy szegény ördög felment a Bakonyba, hogy őneki ott valami halaszthatatlan dolga van, úgy kellett mentővel lehozatni, aztán persze otthon tört meg zúzott... Mondjuk azért van is ebben valami fura, hogy na mégis pont csak ő nem, aki pedig szinte már a bolondulásig odavolt, nem is tudom, néha mondjuk azon kapom magamat, hogy kérdezgetem, nyaggatom, még rugdosom is képzeletben, vagy csak rángatom a szarvát, hogy na öreg fater, hát ezt akartad, mondjad, ő meg persze egyre csak sunyít, még egy árva szóval sem felel, de még csak nem is koppint a falon vagy valami...
5. KÁNAÁNI LAKOS Ha engem kérdez, nekem már az első perctől fogva ezerféle varázslatos élményben volt részem, például ma reggel is, ahogy álltam itt a bolt előtt, és vártam trolit, egyszer csak teljesen váratlanul odalépett hozzám, és jó hangosan rám köszönt egy régi kedves ismerős, aki pedig nem volt más, mint a legszuperebb Superman, hogy majd frászt kaptam, de persze civilben, és ami külön fura volt, mozgott keze-lába, úgyhogy alig akartam megismerni, csak amikor átölelt, és meleg szívvel gratulált a férjem frissen kibővült jogköréhez, ráadásul sejtelmes hangon hozzátette, hogy szerinte már *éppen ideje volt,* na akkor hirtelen beugrott, hogy ő az, persze gyorsan exkuzáltam magamat, mert mióta csak az eszemet tudom, kettesben élek az anyámmal, de mit bánja ilyenkor az ember az anyját, hiszen a saját tulajdon két szememmel láttam, ahogy ez a kedves béna ember odaintett, aztán villámgyorsan bevágódott egy épp arra száguldó City-taxiba, persze én mindig tudtam, hogy nincsen lehetetlen, de a *bizonyosság,* az azért mégis egész más, az mondjuk már olyan, mint egy *porig égett csipkebokor,* hogy mást ne mondjak, szóval nekem alapvetően tetszenek itt a dolgok, persze az egy fájó pont, hogy szegény kicsi Celestének még itt sincsen egy másodperc nyugalma se, csak bántják, meg ütik, verik, sőt állítólag rendszeresen *lebrazilozzák* az árvát, pedig szinte még gyerek, szóval...
6. KÁNAÁNI LAKOS Még a világért se akarnék hálátlannak tűnni, de számomra talán az jelenti a legnagyobb megkönnyebbülést, hogy a továbbiakban nem kell azok után a gusztustalan kis fehér szarok után kurkásznom napestig a fűben meg a sárban, ha még egyáltalában élni akarok, és ehetek végre jó kis mézet, meg tejet, meg dixi-burgert dixi-krumplival, mert az addig rendben volt, hogy éjjel-nappal potyogott az égből a sok ez meg az, és ha éppen olyanom volt, nem is nagyon kellett főznöm, csak felkapni és lerázni és nyelni máris befelé, de már az íze, hát az íze az hol olyan volt, mint a cukros máké, hol meg mint a zsírban ülő vastag pacalé, ami ugye köztudottan méreg, úgyhogy volt is ebből dilemmám, nem is kevés...
7. KÁNAÁNI LAKOS Szerintem, meg a barátaim szerint, meg a barátaim barátai szerint, szóval miszerintünk azért ez egy baromi jó buli, mert itt mégse az van, mint régen, hogy csak bandukolunk évekig a pusztában, maximum nekimegyünk egymásnak durunggal, ha valami van, hanem itt az ember végre ki meri nyitni a száját, és az a poén, hogy szerintem direkt el is várják, hogy jelezzük nyíltan és őszintén, ha bárminemű problémánk akad, például a múltkor is, amikor osztották a stukikat, én szinte rögtön észrevettem, hogy nekem csak egy vacak kis hat milliméteres Flóbert jutott, ami azért eléggé ciki, és akkor rögtön szóltam is a fószernek, hogy kérem szépen, van itt egy kis hangyányi bibi, mert ráadásul kiszúrtam, hogy vészesen kezd csappanni a készlet, persze kiderült, hogy hátul a raktárban van még egy egész halom, háztartási gépágyúk is, meg néhány ilyen kisebb kerti tank,

de mindegy, azt mondja, oké fiú, látom, hogy a magántulajdon védelme számodra mindennél előbbrevalóbb, ami pedig azt mutatja, hogy kiálltad a próbát, és ezzel el is volt intézve, a kezembe nyomott egy Berettát, de majdnem egész akkorát, mint ez itt, ez a kilences Parabellum, amit meg épp a napokban szereztem, biztos ami biztos, a múltkor is ketten jöttek kétfelől, mondjuk mind a kettő arámi volt, vagy mi volt, albán, nem is néztem, de hát mondták is aztán, hogy az ilyen itt nem számít, merthogy ezek állítólag még a várakozólistán sincsenek, úgyhogy nyugi, mondták nekem, de hát nem is csak az, hanem az a két jó kis golyó...

8. KÁNAÁNI LAKOS Az a legjobb, hogy itt végre nincsen az a förtelmes nagy bűz, mert az már egy agyrém volt, hogy bármerre is járt az ember, lépten-nyomon belebotlott egy illegális szemétégetőbe, múltkor is, ahogy jövök az anyámtól, hát csak hopp, nem ott füstölög már megint egy az utca végén, be is kellett kallantyúzni mind az összes ablakot, most meg?, elég, ha csak a kis billenőt nyitom ki, és dől is nyomban befelé a varázslatos mediterrán tájak illata...

9. KÁNAÁNI LAKOS Na de azért, mit ne mondjak, itt már az a sok büdös gubernyák sincsen ám, meg az a sok zsebes vályogvető a múltból, ez a legutóbbi humanitárius projekt a ciánnal, ez úgy néz ki, hogy abszolút bejött, mondjuk a szisztémát szerintem még mitőlünk vették, eleinte féltek tőlünk, de most már örülnek, mert látják, hogy hát mi mindent lehet, mert ha azt a sok nemes halfajtát mind vitte a cián, hát ezeket a szőröstalpúakat miért ne vinné, na persze itt már sok olyasmi is bevett gyakorlat, ami nálunk olykor már a lakossági kezdeményezések szintjén megrekedt, lévén hogy itt az emberek fejébe nem kell rögtön *kőtáblával* beleverni, itt azonnal értik, jönnek, csinálják, az adagolásra vonatkozó hatósági ajánlást pontról pontra követik, hány kiló háztartási szerves hulladékhoz hány púpozott kiskanál cián, mi meg csak nézünk, hogy jé, hát így is lehet, ilyen flottul, ilyen kulturáltan, ügyesen, ha még a szállítással vannak is néha gondok, az már nem olyan nagy ügy, mert mikor már csak fekszik az ilyen, az már semmi, az már olyan, mint egy tereptárgy, át lehet rajta lépni, aztán annyi, más a szaga is, csak az a fő, hogy ne matasson, mert nekem ezzel a matatással már halál komolyan az agyamra tudtak menni, az egy őrület volt már, hogy ezek mit össze nem matattak, és hát híztak is a mások véres ürülékén rendesen...

10. KÁNAÁNI LAKOS Talán nehéz elhinni, de én mindent pontról pontra így képzeltem el, ez a sok kolbász mindenfelé, meg a sok virág, a tizenöt sávos autópálya le egészen Békéssámsonig, meg a tenger, hát csak meglett az is, meg az a sok pici gyerek, hogy milyen szépek is így, hogy mind csak egytől egyig ilyen szöszke, kék szemű, és az a helyes kis bojtos antenna a fejükön, ahogy ide-oda lifeg nekik, ahogy rázzák, és szerintem egyáltalában nem is olyan zavaró, meg így legalább közvetlenül tudnak véleményt cserélni a világűrben élő társaikkal, ami a mai világban azért a *minimum*, na meg ott van az a sok pompás zöldterület, a Mátyás tér helyén virágzó vadaspark, a dohányosok számára létesített jól felszerelt átnevelőtábor a Bakonyban, a tiszai pisztráng, az Orczykert tavában úszkáló aranyhalak, meg persze a tudat, hogy nagyok vagyunk, hogy nem kell többé félnünk a haláltól, vagy hogy mondjuk váratlanul ránk törnek az asszírok vagy a lettek meg minden, minden, ahogy éppen így van jól, na persze nem volt ingyen, szegény bélánk, lajosunk, azért jól meg kellett nekik küszködni ezért, mert hogy mondjuk *ki lettünk válogatva*, az csak egy dolog, de a többi az már a szakértelem, meg az önkorlátozó agrárgazdaság, és akkor még ott van az a kismillió Nóbel-díj, meg kiskereszt, meg nagykereszt, meg közepes kereszt, hát azokat is csak be kellett gyűjtögetni valahogy, de mindegy, megvan, jól van, ezt akartuk, megcsináltuk, örülünk, de tényleg, én speciel személy szerint nem szólhatok egy árva szót se, mert nekem az *ígéret*, az sose volt elég, nekem világéletemben bizonyíték kellett, minimum 24 órás komfortérzet és garantált kettős védelem, mert mi van, ha egy szép nap mondjuk engem is csak elkap a huzat, és úgy igazán, de igazán, de tényleg hogy totál beindulok...

8. JELENET
(9. „képernyő")

A Műsorvezető és a Vendég egymással szemben, egy-egy alacsony fotelban ülnek. A Vendég monológja alatt a Műsorvezető „meglép", és egy létra segítségével először a 6. „képernyő" elsötétített színpadán át a 3. „képernyőbe" jut, majd a 2. „képernyőn" keresztül a szintén elsötétített 1. „képernyő" felé veszi az irányt. Súlyosnak tűnő, de valójában könnyű kis foteljét nagy üggyel-bajjal vonszolja maga után. Gyenge, koncentrált fény követi az útját

MŰSORVEZETŐ *(egyelőre felénk fordulva beszél)* Jó napot kívánok, kedves nézőink! Önök a *Légy férfi!* című szórakoztató női magazinunk 77 milliomodik adását láthatják, amelyben ezúttal arra keressük a választ, hogy miért. Mielőtt befutnának az első telefonok, kérem, engedjék meg, hogy bemutassam önöknek stúdiónk első kedves vendégét, a gólyát. Kelep-kelep, kérdezném stílusosan, de hohó, mit látok, szeretett vendégünk épp az imént röppent ki az ablakon *(a nézőtér felé, a közönség feje fölé néz, mintha arra látná elrepülni a gólyát)*, ...na sebaj. Talán majd jövőre. *(A Vendég felé fordul)* Addig is hadd köszöntsem körünkben öööö, izé... – elnézést asszonyom, hogy is hívják? *(Még mielőtt a Vendég megszólalhatna)*... Igen, igen, X. Y. nevű kedves vendégünket, akinek egyébként számos fontos parapszichológiai jelenség fűződik a nevéhez, ...így például a Nap, a Hold, a csillagok, ...valamint a Szabadegyetem intimtréner- és szeretetmasszázstanfolyamán szerzett másod-, illetve harmaddiploma, satöbbi, ...sőt, miként azt korábbi beszélgetésünk alkalmával volt oly kedves, és elárulta nekem, az elmúlt napokban sikerült végre megfejtenie a világmindenség keletkezésének titkát, ...ami azért nem lehetett túlságosan egyszerű dolog, ...de nem baj, mert egyébként úgy hírlik, hogy kiválóan főz. Igaz ez?

VENDÉG Igen.

MŰSORVEZETŐ Nagyszerű. Most mégsem emiatt érkezett hozzánk, ...hanem miért is, kedves Xénia? – ha szólíthatom így.

VENDÉG Cintia.

MŰSORVEZETŐ Kedves Cintia.

VENDÉG Hát én...

MŰSORVEZETŐ Ha gondolja, éppenséggel így is fogalmazhatunk. ... Én viszont inkább azt emelném ki, hogy önnek, mint a lélekvándorlás lelkes megszállottjának és egyben a reinkarnációs hipnózis délkelet-magyarországi rekorderének mind ez idáig nem kevesebb mint 543 792 korábbi életét si-

került rekonstruálnia, ami pedig, akárhogy is számolom – ...jól mondom, kedves Cintia?

VENDÉG Cecil.

MŰSORVEZETŐ Mesélne erről, kedves Cecil? Ha jól tudom – sokunkkal ellentétben –, *ön* bátran vállalja múltját. Kezdjük talán a legelején. Mi volt például – legeslegelső életében?

VENDÉG Legeslegelső életemben még csak egy icike-picike pont voltam a végtelen világegyetemben, ...ültem a nagy semmi ágán, ...himbálóztam, és ringatóztam, és különféle fórumokon hallattam a hangomat, ...egyszóval boldog voltam, ...és republikánus, ...és még csak sejtelmem se volt róla, hogy meddig él egy fakopács, ...hogy hány emelet a Himalája, ...meg hogy egy csöpp hímivarsejt gondolatban mennyiféle ocsmányságot képes elkövetni, ...úgyhogy mikor először hallottam, el se tudtam képzelni, hogy egyáltalában létezik ilyen, ...de aztán elolvastam még egyszer, ...aztán még egyszer, ...és akkor már láttam, hogy az első szótól az utolsó szóig igaz, ...mert az azért csak nem lehet véletlen, hogy a szárazanyag-tartalomban gazdag tápanyagmennyiség plusz a pályaválasztási tanácsadó szolgálat minden jó szándékú erőfeszítése ellenére nekem van a világon a legkevésbé zseniális gyerekem, ...a legeslegkiegyensúlyozatlanabb párkapcsolatom, a financiális konstellációkról... meg a lógó mellemről... már inkább nem is beszélve, ...úgyhogy én a magam részéről nem is lennék olyan különösképp meglepve, ...ha mondjuk egy őszi éjjel a gangra nyíló kisablakon bezörgetne hozzám Jimmy, a király, picit beleköpne a levesembe, aztán egykettőre rávenne, hogy kezdjük újra el, ...mert szerintem ha mindenért csak Trianont okoljuk, meg Matuska Szilvesztert, meg a leányági örökösödést, akkor előbb-utóbb az lesz, hogy majd úgy járunk, mint az osztálytársam ´74-ben, vagy mint az egyszeri szatócs, akinek még lett volna egy csomó nagyon fontos dolga, ...de ő inkább hazament, ...és lefeküdt aludni.

MŰSORVEZETŐ Köszönjük, kedves Cecília.

VENDÉG Sziszi.

MŰSORVEZETŐ Kedves Sziszi, mesélne nekünk néhány szóval második életéről is?

VENDÉG Hogyne. Második életemben egy félelmetes Brontosaurus szerencsétlen sorsú fiókája voltam, és már előre izgultam, hogy mi lesz majd, ha felnövök, ...csak sajnos a dinótojás, amiben várakoznom kellett, már az első forgatási napon megrepedt, ...és kifolyt a sárgája, ...meg a fehérje is kifolyott, ...úgyhogy az első kockától az utolsó kockáig ki kellett vágni a jelenetet, ...és mikor ezt szóvá tettem, és közöltem, hogy igen ám, de kollegiális szolidaritás is van ám a világon, akkor Jim Carrey a magyar hangján azt mondta, hogy visszahív, de mikorra bekapcsolt a rögzítő, akkorra már azt hazudta, hogy a viszonthallásra, meg hogy jobb lesz, ha most lepihenek, és villámgyorsan lehunyom a szememet, mert akárhogy is ugrándozom, a magamfajta dinoszauruszok felett így is úgy is ezer éve elszállt az idő, ...viszont Pokémonmester még lehetek, vagy váján, de nem ajánlja, ...úgyhogy mire lefutott a stáblista, addigra én már a hollywoodi buszmegállóban ültem, és éppen azon gondolkoztam, hogy vegyek-e jegyet, vagy ne vegyek, ...meg hogy hol is az igazság, ...és vajon a lábasfejűek megjelenése most akkor a szilúr, vagy a devon, vagy a karbon, vagy a perm.

A Műsorvezető indulásra kész. Mielőtt végleg elhagyná a terepet, sürgető kézmozdulatokkal biztatja hoppon maradt vendégét, hogy „csak tovább, tovább!". Az jobb híján felénk fordulva folytatja mondókáját. Időnként elbizonytalanodik, de mindannyiszor erőt vesz magán, és most már ha törik, ha szakad, de csak azért is „végigcsinálja"...

A harmadik életemben én voltam a Barguzini Rém.

Szünet

A negyedik életemben én voltam Sony, a kicsi japán császár, a kicsi japán császárok korából, ...amit az is bizonyít, hogy máig imádok órák hosszat üldögélni a kádban, és hallgatni a rádióból kiszűrődő hangokat, ...meg hogy egyszer az történt, hogy futottam a pénzem után, és egyszer csak készakarva nekem jött egy kínai, és szemlátomást felismert, mert rám nézett, és azt mondta a szemével, hogy *szaros a szusi*, ...de én ezzel úgy vagyok, ...hogy első a hazám.

Szünet

Az ötödik életemben én voltam a Gobbi Hilda, pedig *nagyon* nem akartam, szóltam is a Majornak, de azt mondta, hogy nincs mit tenni, megmondta az ÁVH, hogy minden asszony ingatag, meg hogy aki bakizik, azt kizárja a párt, ...úgyhogy szépen kisminkeltem, beültem a büfébe, és attól fogva éjjel-nappal játszottam az agyamat.

Szünet

(Különösképp kihangsúlyozva) A hatodik életemben én voltam a Szeplőtlen Szűz, *(Hatásszünet)* ...amit viszont nem mindenki mondhat el magáról.

Szünet

A hetedik életemben az volt, ami meg van írva. Szőke voltam, sikeres és negyvennégy kiló, ...csakhogy a Halál Torkába beesett a micsodám, és hiába is cirkuszoltam, többé ki se jött, úgyhogy már-már attól féltem, elhagyott a varázsvesszőm, és egy hűvös hajnalon majd jól lefagy a gép – ...de aztán egy klikkelés, és beugrott, hogy bűn az élet, és egy merész manőverrel kilőttem az Árulót, ...plusz a gonosz Kajafást, ...Heródest, a sátán fattyát, ...meg a folyton összevissza ugrándozó... latrokat, és *az* van, ...hogy most rohanok, hogy begyűjtsem a pontjaim, és megoldjam a gondjaim, ...mert van még 120 életem... *(Magából kikelve felpattan a fotelből)* Felettem a csillagos ég, ...bennem meg egy űrhajó, ...és lenne még egy jó pár ennél sokkal durvább ötletem... *(Visszaroskad)*

9. JELENET

(1. „képernyő")

Szentfazék (erősen feminin típusú férfi) és a Műsorvezető egy konyhapultszerű, deréktól lefelé teljes takarást biztosító asztal mögött állnak. Az asztal titkos belső rekeszekkel van ellátva, ahonnan Szentfazék később különféle tárgyakat emel ki. „Mutatványa" közben a Műsorvezető újra kereket old, egy óvatlan pillanatban egyszer csak lebukik a pult alá, és egy tűzoltórú-

don leereszkedve az elsötétített 4. „képernyőn" keresztül az ugyancsak vaksötét 7. „képernyőbe" zuttyan. Útját a 7. „képernyő" határáig halványan derengő fénynyaláb követi

MŰSORVEZETŐ *(felénk int a kezével)* Hahó, kedves nézőink! Itt vagyok, ragyogok. Mint bizonyára kitalálták már, „Főzzük ki együtt" című karitatív rovatunkat látják. Hadd mutassam be mai kedves szakértő vendégünket, Szent Ferenc, illetve... elnézést... Szent Fazék urat, aki ezúttal – bizonyos „testkorrekciós gyakorlatok" kíséretében – azon kedves nézőink számára fog praktikus tanácsokkal szolgálni, akik, úgymond, teljesen hülyék, viszont gyors megoldást keresnek a földkerekség mindenkori problémáira. Jól mondom, kedves Köcsög? ... Illetve...

SZENT FAZÉK Tökéletesen.

MŰSORVEZETŐ Akkor hát, azt javaslom, ...„vágjunk is bele"! ... Tehát: Mit tegyünk, ha – neadjisten – kisebb-nagyobb problémákat tapasztalunk környezetünkben?

SZENT FAZÉK Elég egyszerű. Kell hozzá egy kés. Nem egy ilyen *virtuális,* hanem igazi. Nem is nagy kés, közepes. Bicsak. Akármekkora. Ez is jó lesz, natessék. *(Felvesz az asztalról egy óriási konyhakést)* Biztos menni fog. Éle legyen, hegye legyen, apró kis recék. Levágod az egyik ujjad, ez a minimum. Ne így, hogy csak huzigálod: nekikészülsz, durrbele. *(Nagy erővel odacsap, mintha levágná az egyik ujját)* Úgy. Látod, megy ez. *(Kiemel az asztal titkos belső rekeszéből egy picit véres műujjat)* Most még kicsit érzékeny, de nem vagy már gyerek. Leitatod, átkötözöd, ha már ez a mániád. *(Babrál vele)* Nem egy olyan túl nagy tétel, mit vagy úgy oda. Jó helye lesz, ne izélj. Felajánlod a civileknek. Nem hogy csak úgy felajánlod, elviszed. Becsöngetsz, jöttél. Beleteszed a dobozukba. Sok szép munkát, így meg úgy, neked az öröm. Hazabaktatsz, sutty, lekapsz egy másikat. *(Levág egy másik ujjat, kiveszi, felmutatja)* Rákellenes Alapítvány, nincs mit mondani. Hetek, napok, órák, pedig mennyi minden lenne még. Keriapa, Bözsimama, ...na ugye. Levágod a lábfejed: romák. *(Fél lábra áll, és egy rongylábat, mintha a saját lába lenne, feltesz az asztalra, levágja a lábfejrészét, felmutatja)* Nem megy mindig elsőre, de ne legyél nyuszi. Mit szólnál, ha azt mondanák rád, hogy ez meg az. Az ilyennek énszerintem senki sem örül. *(Visszateszi a maradék „lábát", felteszi az asztalra a másik rongylábat)* A másik lábad tőből kéne *(levágja tőből, már minden csupa vér),* ott van mondjuk Ózd. Kinn ülnek a gyárudvaron, hegyezik az ujjukat. Egyik füled, másik füled *(Bűvésztrükk: mintha a saját fülét vágta volna le, felmutat két levágott fület),* de szép ötlet, hallgass ide, kettő együtt lehetne a földönfutó kurdoké. Hánykolódnak jobbra-balra, pedig amúgy jó fejek. ... Mit bámulsz a szemeddel, az egyébként se arra van, hogy bámulj. Bámuljon a világba, akinek nincs szíve. Meglátod majd, könnyen kijön, nem is az a probléma, csak attól olyan macerás, hogy nehéz úgy, hogy egybe. *(A kés hegyével a saját szeme sarkába nyúlkál, „kivesz" egy szép nagy szemgolyót, felmutatja)* A kés hegyével mögé kerülsz, elmetszed a szálakat, és ha mondjuk nem hunyorogsz szántszándékkal, akkor szinte egykettőre kész. *(A „valódi" szeme sértetlen marad, fontos, hogy nem játssza el a félszeműt)* Tapintásra persze olyan semmiségnek tűnik *(Fogdossa),* de a szegény tiszacsúnyi árvízkárosultak azért fognak neki örülni, ne félj. ... A melleidre ott vannak a bántalmazott nők. *(A késsel benyúl az inge alá, kivesz egy levágott műmellet)* Számra persze nem tudom, de mondjuk billió. Én például nem bírnám ki, amit azok kibírnak. Olyan is van köztük, akit duplán ver a sors. ... Na de azért ne szomorkodj, jön még a java. Addig jó, míg könnyű szívvel adni tud az ember. ... A fél vesédhez úgy jutsz hozzá, ha itt lenn, az oldaladon vágsz egy nagy lyukat. *(A késsel a pult alatt a derekánál kotorászik)* Ne kaszabolj eszed nélkül, úgy oldd meg, hogy bármerre jársz, bármit csinálsz, ...buszon, liftben, irodában, ...percek alatt hozzáférj az életfontosságú szerveidhez. Egy darab máj *(Kicsap az asztalra egy hatalmas borjúmájat)* jó esetben nemcsak egy csöpp csecsemőt, de egy egész válságzónát kihúzhat a szarból. ... Persze itt már az is van *(Véres mutatóujját intően felemeli),* hogy tilos közben enni. ... Inni is, mert inni jó. Tévét nézni pláne. Csókolózni, ringatózni, keresztpántos MANGO-topot vásárolni hosszas vívódások árán Mammutban, ...bejárni a fél várost egy eper ízű kondomért – akinek ez belefér, az attól fogva kiteheti nekem a belét. Az egy komplett Eva Braun, és fogadok, hogy jódolgában azt se tudja, hol áll a feje. ... És fogalma sincs, mi a bánat. Hogy a puszta számok mögött hol bújik meg itt-ott az arány. ... Hogy hány bonbon Ferrero Rocher-ra jut hány tonnaszám gyengített urán. ... Az ilyen ember olykor még a kukában is csak a saját maga hasznát keresi. ... Aki meg egy Pál apostol, ...tegyük fel *(Kihúzza magát),* ...de nem muszáj, csak az a lényeg, körülbelül tudja, mi a szeretet, ...neki csak a szíve diktál, azt diktálja, pam-param. Ugrik önként, és dalol, ...vagy nem dalol, mert dolga van, ...és nem izél, hogy szar az élet, ...odalép, és lehajol *(Kiemel a rekeszből egy levágott fél kart, előrehajol, nyújtja felénk),* és mankó helyett kezet nyújt a világvégi halott ember... végtaghiányos, kicsi gyerekének.

10. JELENET

(7., 2., illetve 5. „képernyő")

A 7. „képernyő" színpadán újra két fotel. A rendező bal oldali fotelben egy fekete nejlonzsákba bújtatott emberalak ül, a jobb oldaliba pedig épp ebben a pillanatban huppan bele a Műsorvezető

MŰSORVEZETŐ Hi, everybody! Azaz: ...szépjónapot mindenkinek! ... Mai témánk mi is lehetne más, ...mint az élet értelme. Jönni, menni, ...tévézni... satöbbi, ...illetve, nem. *(A papírjai közt kotor)* Mai témánk... a-az iskolabusz. ... A, fenét! ... Mai témánk: ... Pál apostol levele édesanyjához, ...lásd tíz-huszonöt, Budapest, Csalogány utca tizen- ...áá, nem. ... Hm-hm. ... Hopp, megvan. ... Mai témánk: a siker. ... Na. Tudja egyáltalán önök közül valaki, mi a siker titka? ... Nem? Na sebaj. ... Én se tudtam, ...amíg rá nem jöttem. ... A siker titka ugyanis a Télapó, ...próbája viszont... a puding. És ezt ne úgy tessenek érteni, ahogy mondom, ...hanem épp ellenkezőleg! ... Úgy ni. Ha! *(Fülel)* Mit hallok! Betelefonáló a vonalban! Halóhaló! Ki az már megint?

Hörgő hang a telefonból: „Hrrrr hrrrr hrrrr hrrrr"

Igen, kedves nézőim, azt hiszem, ebből ennyi elég is lesz. Remélem, a rossz hangminőség ellenére az elmaradottabb országrészekben is tisztán lehetett hallani mindent. Önök ugyanis – csak a gyengébb idegzetűek kedvéért mondom – most egy többgyermekes bodrogbúbánati családapa utolsó

előtti halálhörgését hallották, ...mégpedig, ha jól vettem ki a szavaiból, a fiatalember afelől érdeklődött, vajon hogyan tehetné *még* sikeresebbé épphogy csak fejlődésnek indult mezőgazdasági kisvállalkozását. Hát, nem is tudom. ... Talán kérdezzünk meg valakit, aki olyan okos, hogy mindent tud. ... Szerencsére körünkben köszönthetem Poncius Pilátus urat, aki mögött egy minden tekintetben sikeresnek mondható életpálya áll, és aki volt olyan szíves, és már-már legendásnak mondható migrénes rohamai ellenére is ellátogatott közénk. *(Megzörgeti a nejlont)* Hahó, Pili! Válaszolj! *(Nem válaszol)* ... Hát kedves nézőink, úgy tűnik, vendégünk időközben sajnálatos módon elhalálozott. ... Na, sebaj. ... Akkor talán nézzünk meg egy nem minden tanulságok nélküli összeállítást arról, hogyan lehetünk sikeresek, ...ha már egyszer mindenáron azok akarunk lenni.

Az 5. „képernyő" színpadán egymás után hét, rajzfilmes technikákat imitáló, de az elhangzó „példabeszédeket" inkább csak illusztrációszinten megjelenítő bábjelenetet látunk

Közben a 7. „képernyő" megvilágítása elhalványodik, a Műsorvezető láthatóan a helyén marad, és ültében kissé hátratekeredve maga is végignézi a „filmet"

A 2. „képernyő" ezalatt szintén halvány megvilágítást kap. Négy „szinkronszínészt" látunk egymás mellett állni. Fejükön fülhallgató, kezükben „példány", előttük hosszú állványon mikrofon. A jelenetekkel „szinkronban", egymást váltva beolvassák a következő hét „példázatot"

1. SZINKRONSZÍNÉSZ Madonna, a világszerte híres énekesnő egy nap, mikorra már teljesen kifogyott a különféle jobbnál jobb ötleteiből, fejébe vette, hogy szül egy gyereket. Mivel azonban tökéletesen tisztában volt a férfiak kiállhatatlan természetével, és tudta, hogy a későbbi bonyodalmak elkerülése végett legjobban teszi, ha semmi szín alatt sem kooperál velük, ezért úgy határozott, hogy a dolgot minden külső közreműködés nélkül megoldja *maga*. Így is tett, minek következtében szokatlan vállalkozásának sikerét teljes mértékben a saját számlájára könyvelhette el. Bevételei minden tekintetben megsokszorozódtak, ami azért nem csekélység, úgyhogy nyugodtan megengedhette magának, hogy kényelmesen hátradőljön a székében. Ha Madonna példáján felbuzdulva magad is kisebb-nagyobb sikerek után áhítozol, akkor még véletlenül se téveszd szem elől, hogy az élet nem más, mint egy különös, de mégoly veszélyes kaland, sőt mi több, időnként már majdnem egész olyan, mint a golf, vagy a rulett, vagy a tviszt – és még akkor jó sokáig lehetne sorolni.
2. SZINKRONSZÍNÉSZ Egy szép tavaszi napon Henry Ford épp New York forgalmas utcáin sétált, amikor a 42. utca és az 5. sugárút sarkán meglátott a földön ülni egy embert. Odament hozzá, és habár a férfinak szemmel láthatóan hiányzott mindkét lába, így szólt hozzá: *Kelj fel, és járj.* A férfi annak rendje-módja szerint fogta magát, és anélkül hogy akár egyetlen másodpercig is habozott volna, kikászálódott szánalomra méltó rongyai közül, tisztelettudó ábrázattal odalépett Henry Ford elé, kezet rázott vele, és hálás szívvel megköszönte neki mindazt, amit az érdekében tett. Néhány sarokkal lejjebb aztán bepattant az egyik tesztelésre váró T-modellbe, az ablakból még odaintett Henry Fordnak, végül gázt adott, és elhúzott a Central Park felé. Ezek után persze nincs is abban semmi meglepő, hogy Henry Ford, a fantasztikus konstruktőr és feltaláló, Amerika feddhetetlen hőse mindörökre beírta nevét a világtörténelembe. Tudta, hogy mit kell tennie, adott időben és adott körülmények között derekasan helytállt, nem csupán felismerte káprázatos lehetőségeit, de legjobb tudása szerint élt is azokkal. Kövesd a példáját és kész.
3. SZINKRONSZÍNÉSZ Ross doktor egy nap épp a klinikára tartott, amikor a Washington Square tizenötös számú házának kapuja előtt egy meglehetős csoportosulásra lett figyelmes. Habár már jócskán késésben volt, lelkiismerete nem hagyta nyugodni, azon nyomban kiszállt éjfekete Toyota Avensiséből, és odasietett a házhoz. Ahogy jobban körülnézett, a tömegben meglátott egy fiatal lányt, aki különösképp lehangoltnak tűnt. Ross doktor odalépett hozzá, gyengéden átölelte a vállát, és megkérdezte tőle, mivel tudja magyarázni különös viselkedését. Erre a lány sűrű hallgatások közepette feltárta helyzetét, miszerint testvére négy nappal ezelőtt sajnálatos módon elhalálozott, és azóta olyan szag van a lakásukban, hogy nem tudnak bemenni. Erre Ross doktor beszólt, hogy *gyere ki, hulla,* mire a hulla kijött, és elszaladt. A fiatal teremtés nagyon hálás volt Ross doktornak, akit viszont már másnap magához kéretett a kórházigazgató, és közölte vele, hogy fizetésemelésre számíthat, amit Ross doktor nemhogy nem utasított vissza, de ráadásul köszönettel elfogadott. Ez a példa is azt mutatja, hogy a lehetséges haszon reményében olykor bizony olyasmit is meg kell tennünk, amihez per pillanat esetleg semmi de semmi kedvünk sincs, de ha meg van, akkor pláne.
4. SZINKRONSZÍNÉSZ Mr. McDonald nem volt mogorva ember, de valahogy mégse szerette senki. Egyszer aztán úgy határozott, hogy megduplázza jövedelmét. Egyik nap, amint épp családja dél-kaliforniai ültetvényén kapálta a répát, egész véletlenül tanúja volt annak, hogy egyik munkatársa és egyben legkedvesebb unokaöccse egészséges és tápláló ebéd helyett mindössze két szelet ócska alabamai kétszersültet rágcsál. Mr. McDonald persze nyomban megkérdezte rokonát, hogy mégis mi a csudát csinál, mire az válasz helyett szomorúan széttárta karjait, ezáltal is jelezve, hogy mást nemigen tehet. Mr. McDonald ekkor ahelyett, hogy faképnél hagyta volna szegény sorsú munkatársát, és mondjuk beugrott volna egy bokorba, hogy még csak ne is lássa, ehelyett inkább a homlokára csapott, és villámgyorsan megalapította a róla elnevezett világhírű gyorsétteremláncot, ahol ráadásul nem csupán vacak *ötezer* ember, de népek egész milliói lakhatnak jól kedvükre nap nap után. Ami nem kevés, főként ha meggondoljuk, hogy néha milyen kis dolgokból lesznek a nagy dolgok. Próbáld meg te is, és ha igazán akarod, akkor jó.
3. SZINKRONSZÍNÉSZ Popeye, a bátor tengerész egy nyári éjjel három hatalmas cápával álmodott, és mivel tapasztalatból tudta, hogy ez rosszat sejtet, úgyhogy másnap be is következett a tragédia. Épp a szép Maldív-szigetek közelében jártak, mikor Popeye, a tengerész fejébe nyomta legkedvencebb matrózsapkáját, és kisétált a fedélzetre. Pont jókor érkezett, mert kisvártatva elnyelte a tenger a hajót. Popeye, a bátor tengerész azonban korántsem esett kétségbe, hanem inkább fogta magát, s mintha mi sem lett volna természetesebb, *kisétált a partra.* Egy másodpercre sem veszítette el a fejét, és ez kétségkívül a javára szolgált, ugyanis a *Tenger Baj-*

nokai című hatszáz részes rajzfilmsorozat producere busás gázsit ajánlott a számára, amiből aztán sok mindent tudott vásárolni magának és a barátnőjének, akit ráadásul nagyon kedvelt. Ebből is látszik, hogy a külső megjelenés nagyon is sokat nyom a latba, és ha valamit egyáltalán el akarsz érni az életben, akkor okosan teszed, ha ezt jól az agyadba vésed, különben úgy jársz, mint a híres Tom a *Tom és Jerry*ből, akinek azért volt pár súlyos baklövése, de nem baj.

2. SZINKRONSZÍNÉSZ Claudia Schiffer, a mindenki által csodált szépségideál egy reggel arra ébredt, hogy arcát, sőt még testének legintimebb részeit is vastagon beborítja a ragya. Rögtön gondolta, hogy ez nem lehet más, mint a sokak által olyannyira rettegett és nem kevésbé súlyos betegség, a *lepra*. Természetesen megtehette volna, hogy szakít eredeti hivatásával, és még aznap nekilát, hogy kitanuljon valamilyen más, ám esetleg jóval kevésbé jövedelmező szakmát, Claudia ezzel szemben kisietett kicsinyke házi laboratóriumába, és még mielőtt bárkinek is kiönthette volna a lelkét, különböző alkotóelemek elegyítésével hamarjában előállított egy rendkívül hatékony arc- és testápoló krémet, amit aztán rögvest ki is próbált. És a siker nem maradt el. Bizonyság erre, hogy még manapság is nők százai és ezrei áldják Claudia Schiffer nevét szerte a világban, egyes férfiak meg még le is akarnának feküdni vele. Ha ezek után te magad is boldog, szép és sikeres akarsz lenni, tudnod kell, hogy a rendszeres és minden szempontból kielégítő testápolás éppúgy életünk szerves része, mint például a húgy vagy a takony, meg még egy egész sor olyasvalami, amiről az ember csak úgy ránézésre nem is nagyon gondolná.

1. SZINKRONSZÍNÉSZ Arnold Schwarzenegger, aki korábban halálos merénylet áldozata lett, jó három nappal a brutális gyilkosság után váratlanul megjelent a TV 2764-es csatornáján, ezzel is jócskán javítva a nézettségi mutatókat. Ettől kezdve minden valamirevaló tévénéző csak őt akarta látni, és ráadásul még azt is gondolták, amit ő. Connecticutban egy asszony még a mosógépét is kikapcsolta, nehogy nagyon zúgjon. Olyanok is voltak, akik jó útra tértek, és például soha többé nem raktak a levesükbe a kelleténél nagyobb mennyiségű sót. Így történt, hogy a milliók és milliók által olyannyira bálványozott Arnold végül is maximálisan beváltotta a hozzá fűzött reményeket, amit a tévétársaság igazgatója egy szép napon azzal honorált, hogy személyes jellegű konzultáció ürügyén egyszerűen felrendelte magához a századikra, ahonnan aztán mindent, de mindent lehetett látni, még azt is, ami igazán fontos, meg a holdat, és állítólag még most is ott van, és már biztos ott is marad, amíg világ a világ, és majd onnan jön el ítélni eleveneket és holtakat, de az is lehet, hogy mégse.

Kivilágosodik a 7. „képernyő" színpada, a Műsorvezető széttárja a karját, majd a térdére csap

MŰSORVEZETŐ Hát, ennyi. ... Időnk lejártával engedjék meg, hogy megköszönjem szíves figyelmüket, és még egyszer: ...sok sikert kívánjak minden kedves nézőnknek. ... Bármely további kérdésükre felirat formájában választ találnak a teletex 5297. oldalán, ...e-mail-címünk hu, ...de azért a világért se tessenek megijedni, ...vendégeinket a Kegyelet Rt. szállította, ...a műsorvezetőt a kedves édesanyja öltöztette, ...a stúdió berendezéséről Balogh Sanyi bácsi, ...a kiváló hangulatról pedig maga a Jóistenke gondoskodott. ... A viszontlátásra!

11. JELENET
(6. „képernyő")

A végszó elhangzásával egy időben felhangzik a magas, pultszerű asztalka mögött álló Műsorvezetőnő kiáltása. Rajta kívül három játékos áll a színen, Gáspár (nő), Menyhért, Boldizsár. Előttük egy-egy derékig érő emelvényen egyes műveltségi játékok jellegzetes félgömb alakú jelzőcsengettyűje, amire a játékos válaszadás esetén finoman vagy kevésbé finoman rátenyerel

MŰSORVEZETŐNŐ *(nagyot kiált)* Játék! *(Odafordul az előtte álló játékosokhoz)* Mielőtt feltenném az első kérdést, szeretném, ha mondanátok néhány szót magatokról. *(Gáspárhoz)* Te ugye a Holdról jöttél. ... Igazam van?

GÁSPÁR Nem, én napkeletről jöttem.

MŰSORVEZETŐNŐ Aha. ... Akkor biztosan már nagyon izgulsz.

GÁSPÁR Igen.

MŰSORVEZETŐNŐ Rendben. ... Akkor mehetünk is tovább. Neked viszont *(Menyhárthoz)* a szemed se áll jól. ... Igazam van?

MENYHÁRT Igen.

MŰSORVEZETŐNŐ Akkor te most vagy kancsal vagy, vagy terrorista.

MENYHÁRT Hát...

MŰSORVEZETŐNŐ Rendben. ... Ezek szerint *(Boldizsárhoz)* te vagy itt az áruló. ... Hm? ... Beszélj, ki vagy.

HARMADIK JÁTÉKOS „Én vagyok a Boldizsár, aki..."

MŰSORVEZETŐNŐ Értem. ... Rendben. ... Igazam van? ... Akkor, ha megengeditek, felteszem a mai játék első és utolsó kérdését. ... Jézus, ...Krisztus.

Semmi reakció, a játékosok meredten állnak

MŰSORVEZETŐNŐ Pontosítok. *(A kérdő hangsúlyt túlintonálva)* Jézuskrisztus?

Egyszerre csattogni kezdenek a jelzőgömbök, a játékosok mindvégig összevissza kalimpálva jeleznek. Mindhárman kapkodva, pörgősen, gyerekes igyekezettel mondják a magukét, érezhetően alig győzik kivárni egymást

GÁSPÁR Jézus Krisztus az egy dél-budai szólásmondás, olyan, mint a *„bungee jumping"*, akkor szokták mondani, ha nem jut az eszükbe más.

MŰSORVEZETŐNŐ Bravó!

MENYHÉRT Jézus Krisztus az egy természeti katasztrófa, függőleges, tizenkét betű.

MŰSORVEZETŐNŐ Ez igen!

BOLDIZSÁR Jézus Krisztus az egy kedvezményes díjcsomag, már feltéve ha arról beszélsz, amiről akarsz.

MŰSORVEZETŐNŐ Elfogadom!

MENYHÉRT Jézus Krisztus az egy többfunkciós termékcsalád, voltaképpen rajtad áll, hogy mit kezdesz vele.

MŰSORVEZETŐNŐ Oké!

BOLDIZSÁR Jézus Krisztus az egy amfetaminszármazék, csak az a gáz, hogy később elég nehéz róla leállni.

MŰSORVEZETŐNŐ Rendben!

MENYHÉRT Jézus Krisztus az egy posztttraumás stressz szindróma, olyan, hogy az ember mondjuk üldögél a tévé előtt, gondol egyet, fölpattan, és olyat tesz, hogy hu.

MŰSORVEZETŐNŐ Szép!

GÁSPÁR Jézus Krisztus az egy kamatozó kincstárjegy, de nekem aztán beszélhetsz, én elverem az egészet és kész.

MŰSORVEZETŐNŐ Helyes!

BOLDIZSÁR Jézus Krisztus az egy *free style T-shirt*, bele is van nyomatva, hogy „NO".

MŰSORVEZETŐNŐ Így van!

GÁSPÁR Jézus Krisztus az egy fokozottan védett állat, akárcsak a Gólyatöcs, az Ugartyúk, a Törpesas, elejtése, befogása, élőhelyének megzavarása, fiókáinak, tojásainak gyűjtése tilos.

MŰSORVEZETŐNŐ Jó válasz!

BOLDIZSÁR Jézus Krisztus az a híres-neves hackerkirály, de nyugi, már lebukott.

MŰSORVEZETŐNŐ De le ám!

MENYHÉRT Jézus Krisztus az egy ilyen „emberi dolog".

MŰSORVEZETŐNŐ Hát... jó!

GÁSPÁR Jézus Krisztus az Allianz Csoport tagja, úgyhogy bizonyára nem lep meg, hogy hosszú távon biztonságos jövőt garantál.

MŰSORVEZETŐNŐ Úgybizony!

MENYHÉRT Jézus Krisztus az egy Tüzes Pokémon.

MŰSORVEZETŐNŐ Jaja!

BOLDIZSÁR Jézus Krisztus az egy veszedelmes programféreg, az ember épp csak ráklikkel, és máris kész a baj.

MŰSORVEZETŐNŐ Bezony!

GÁSPÁR Jézus Krisztus az egy elvadult mutáns, én nem is értem, hogy engedik képernyőre az ilyet.

MŰSORVEZETŐNŐ Így van!

MENYHÉRT Jézus Krisztus a szeretőm.

MŰSORVEZETŐNŐ Igen?

GÁSPÁR Jézus Krisztus a férjem, de már külön élünk, tulajdonképp mindkettőnknek kényelmesebb így.

MŰSORVEZETŐNŐ Ó!

BOLDIZSÁR Jézus Krisztus az egy úgynevezett extrém sport, felhajtasz egy szponzort, aztán nekimész fejjel a falnak.

MŰSORVEZETŐNŐ Durr!

MENYHÉRT Jézus Krisztus az egy vadonatúj feldolgozás, csak az a kár, hogy tele lett nyomva hipp-hopp elemekkel.

MŰSORVEZETŐNŐ Bingó!

GÁSPÁR Jézus Krisztus: ilyen címszó nincs.

MŰSORVEZETŐNŐ Naná!

MENYHÉRT Jézus Krisztus az egyik leghíresebb magyar költő, de már sajnos meghalt, vagyis nem halt meg, csak mindig nagyon későn jár haza.

MŰSORVEZETŐNŐ Hm.

BOLDIZSÁR Jézus Krisztus a *másik* leghíresebb magyar költő, pólókat ír, szélvédőket, állítólag ő írta, hogy „I love Budapest".

12. JELENET

(8., illetve sorban a többi „képernyő")

Az előző jelenet alatt a Műsorvezető a szokásos módon átoson a 7. „képernyőből" a 8. „képernyő" színpadára. Zakóját lecseréli egy élénk színű, fényes anyagból készült „fellépőzakóra". Felügyeskedi magát egy hosszú lábú bárszékre, elhelyezkedik, várja a sorát. Kezében a már ismerős bumfordi, Bliblia-logós mikrofon. Lokálos, villódzó fények. A jelenet kezdetétől halk, dzsesszes, érzéki zene

MŰSORVEZETŐ *(cinikus, búgó hangon)* És most, kedves nézőink, ütött az igazság órája. *(Előrehajol, és úgy tesz, mintha belülről megkocogtatná a képernyőt, miközben mi – a háttérzenébe beépülő zenei motívumként – harangjátékszerű hangot hallunk: bimm-bamm) „Game over"*, azazhogy „Apokalipszis, most" címmel utolsó utáni hitéleti magazinunkat láthatják, amelyben ezúttal a Szent István körút utcai általános iskolások mondják el gondolataikat az Úrjézus kétezernegyedik esztendejének legégetőbb közéleti problémáit feszegető János Jelenések könyve kapcsán, ...ami ugyan nem sok jót ígér, ...de nem baj. ... Műsorunk szlogenjét most is, mint mindig, Magyarország legkedveltebb napilapjából, ...a Blibliából kölcsönöztük, idézem: „Jaj, jaj, jaj!" ... Most pedig adjuk át a szót a keresztény középosztály legkiválóbb tanulóinak, ...hadd halljuk, miként képzelik el ők... az apokalipszis hét angyalát.

A Műsorvezető ölébe engedi a mikrofont. A 8. „képernyőn" továbbra is megmarad a fény. Ezt követően sorban világosodnak ki a „képernyők", mindegyiken a Műsorvezető egy-egy alteregója ül, megszólalásig hasonló öltözékben, ugyanolyan bárszéken, ugyanolyan mikrofonnal. A rövid monológok alatt végig halkan duruzsol a zene. Mindnyájan lassan és ugyanazon a cinikus, búgó hangon beszélnek

1. ALTEREGÓ *(1. „képernyő")* Az első angyal szerintem a Mirage–2000. Az olyat tud, hogy valósággal leszakad az ég. Én nem vagyok egy kalandvágyó, de azt azért látnám. Röpködök a felhők fölött, bámészkodom, pöntyögök, alattam meg, mint a ropi, dőlnek a hidak.
2. ALTEREGÓ *(3. „képernyő")* A második angyal énszerintem Jackson, a király. Az benne a szép, hogy nem fog rajta az idő. Öreg, mint az ükapám, de alig látszik húsznak. Van erre egy trükk, meg persze segít a zene. Az benne a trükk, hogy kvázi „elemenként" tisztul. Még a végbele is tiszta orvosi arany. Ha meggondolom, szerintem is ez a világ rendje. Ki kell vágni a picsába mindent, ami szar.
3. ALTEREGÓ *(6. „képernyő")* A harmadik angyal szerintem a doberman szuka. Nem a „csapott seggű" fajta, hanem az a másik. A legújabb, hogy kérhetsz hozzá kivehető fogsort. Éjszakára kikattintod, berakod egy zacsiba. És ha mondjuk elkap a hév, nyomakodhatsz bátran. Kúrás közben nem kell folyton féltened a nyakadat.
4. ALTEREGÓ *(4. „képernyő")* A negyedik angyal szerintem az elektromos nő. Az a jó, hogy van egy ilyen kijelző a hátán. Százalékra megadja, hogy melyik ütés mennyit ér. Persze nem csak ütni lehet, lehet minden mást is. Ezzel együtt relatíve nem fogyaszt sokat. Hálózatról működik, és teljesen steril.
5. ALTEREGÓ *(7. „képernyő")* Az ötödik angyal szerintem a csőben sült here. Az Admirálban állítólag kan majomból készítik, de én mondjuk gyanítom, hogy van abban még más is. Én speciel úgy szeretem, ha egy kicsit odakap.
6. ALTEREGÓ *(9. „képernyő")* A hatodik angyal szerintem az új Renault Megane. Az benne az ötletes, hogy nincsen benne fék. Akárhogy is ugrándoznak, nem kell rögtön megállni. És ha mondjuk begorombulsz, akkor sincsen semmi. A hűtőmaszkról könnyen-gyorsan le lehet mosni a vért.

7. ALTEREGÓ (2. *„képernyő"*) A hetedik angyal egy kibaszott, kicsi, sárga zombi. Nekimész, hogy szétvered, de elcseszed megint. *„Zero credit"*, mindig ez van, vibrál, pittyeg, vár még, aztán lekapcsol a gép. És kiírja egy... pici kéz, ...hogy nincs több életed.

Ebben a pillanatban nyolc „képernyőn" nyolc Műsorvezetőt látunk. Mindnyájan ugyanabban a ruhában, ugyanazzal az arckifejezéssel, ugyanabban a pózban ülnek a székükön, ölükbe eresztett mikrofonnal. Mintha mind a nyolc „tévén" ugyanaz az adás érne véget. Egy hosszan kitartott pillanat után hirtelen elhallgat a zene, és mind a nyolc képernyő elsötétül. Újra a már ismerős gyerekdal, hegedűn: „Mesét mondok dií-dáá-dúúúú..." Közben halványan derengő fényekkel kivilágosodik az 5. szín. Középén a hatalmas, piros fotel, ...immár: ...üresen.

Vége

Mind *A merénylet*, mind a *Bliblia* című darab 2004-ben, az Örkény István drámaírói ösztöndíj támogatásával készült.
A merénylet című darab felolvasószínházi bemutatójára a 2005-ös POSZT ideje alatt, a Színházi Dramaturgok Céhe szervezésében megvalósuló Nyílt Fórum rendezvénysorozat keretein belül, Pinczés István rendezésében belül került sor.
A Bliblia című darab 2005 júliusában a szombathelyi Művészetek Házában, Máté Gábor rendezésében és a Színművészeti Egyetem második évfolyamos hallgatóinak előadásában került bemutatásra.

Készült a Multiszolg Bt. (Vác) nyomdájában